

ชื่อโครงการวิจัย

การวิเคราะห์นวนิยายภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเมืองไทย
โดยนักเขียนชาวต่างชาติ : กรณีศึกษา นวนิยาย เรื่อง **Rice**
Without Rain, Kingdom of Make-Believe และ **The Big**
Mango

ชื่อผู้วิจัย

เพียงใจ ผลโภค

เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ

กุมภาพันธ์ 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจากเกี่ยวกับเมืองไทยที่ปรากฏในนวนิยายยุคปัจจุบันของชาวต่างชาติ นวนิยายที่นำมาศึกษามีจำนวน 3 เรื่อง เพื่อที่จะได้เห็นแนวคิดที่นำเสนอต่อคนกลุ่มต่าง ๆ ไม่มีเนื้อหาที่เสื่อมเสียทางศีลธรรม เรื่องแรกเป็นหนังสือที่มีการนำไปใช้กันในชั้นเรียนของนักเรียนต่างชาติ คือ Rice Without Rain ของ มิน ฟง โฮ (Min Fong Ho) เรื่องที่สองเป็นหนังสือที่เคยติดอันดับหนังสือขายดี คือ เรื่อง Kingdom of Make-Believe ของ ดีน บาร์เรต (Dean Barrett) และเรื่องที่สามมีการตีพิมพ์และเผยแพร่โดยตัวผู้เขียนเอง คือ เรื่อง The Big Mango ของ เจค นีดแฮม (Jake Needham)

กรอบแนวคิดการศึกษานวนิยายทั้งสามเรื่อง ใช้แนวทางการวิเคราะห์ของ เอ็ดการ์ วี. โรเบิร์ตส์ (Edgar V. Roberts) เอ็ม. เอช. เอเบรมส์ (M.H. Abrams) และ ธีญญา สังขพันธานนท์ โดยกรอบแนวคิดการศึกษาเรื่องฉากมี ช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง ฉากที่เป็นรูปธรรม และ ฉากที่เป็นนามธรรม

ผลการวิเคราะห์ฉากและเนื้อหาเกี่ยวกับเมืองไทยที่สอดแทรกอยู่ในกรณีศึกษามีดังนี้คือ

1. ด้านช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ นวนิยายทั้งสามเรื่องใช้เมืองไทยเป็นฉาก โดยอ้างอิงเหตุการณ์ที่คนทั่วโลกรู้จักกันดี คือ Rice Without Rain ใช้เหตุการณ์การต่อสู้เพื่อ

เรียกร่องประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย โดยกำหนดเหตุการณ์เป็นระยะ ปี พ.ศ. 2517 เรื่อง The Big Mango และ เรื่อง Kingdom of Make – Believe ใช้เหตุการณ์ สงครามเวียดนามที่มีทหารอเมริกันมาพักผ่อนในเมืองไทย แต่เวลาที่แสดงเรื่องราวต่างกัน เรื่อง The Big Mango กล่าวถึงสภาพเมืองไทยหลังสงครามเวียดนาม ประมาณ 40 ปี และ เรื่อง Kingdom of Make – Believe เป็นสภาพหลังสงครามเวียดนาม ประมาณ 20 ปี

2. ด้านฉากที่เป็นรูปธรรม

2.1 ด้านสภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น คือ สถานที่ นั้น นวนิยายกลุ่มตัวอย่างทั้ง สามเรื่อง ล้วนพูดถึง กรุงเทพฯ คือ เรื่อง Rice Without Rain ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ นิสิต นักศึกษา ต่อสู้เพื่อเรียกร่องประชาธิปไตย ใช้ฉากที่เป็นสถานที่ในกรุงเทพฯ ที่ เป็นที่รู้จักกันดี คือ หวัดป่าโพธิ์ สนามหลวง และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง Kingdom of Make – Believe และ เรื่อง The Big Mango ใช้ฉากสถานที่ในกรุงเทพฯ ที่ ทหารอเมริกันมาเที่ยวขณะพักรบสงครามเวียดนาม คือ บริเวณ ซอยนานา ถนนพัฒนาพงศ์ ถนนสีลม ซอยดาวบอย โรงแรมชั้นหนึ่งและโรงแรมชั้นสองในกรุงเทพฯ นวนิยายทั้ง สามเรื่องมีลักษณะร่วมในการพูดถึงสภาพทางกายภาพของกรุงเทพฯ ที่เป็นตรอกซอกซอย และส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของคนชั้นกลาง และระดับล่างของสังคมไทย โดยเฉพาะกลุ่ม เกษตรกรที่อพยพมาขายแรงงานในกรุงเทพฯ

ลักษณะกายภาพของกรุงเทพฯ ที่ได้รับสมญาว่าเป็นเมืองสวรรค์ อันควร สะท้อนถึงความมั่งคั่งและความสุข กลับมีมุมมองจากนวนิยายทั้งสามเรื่องว่าสิ่งที่เป็น ความมั่งคั่งและความสุขนั้น อาจเคยเป็นจริงในอดีต แต่ภาพปัจจุบันที่สะท้อนผ่าน นวนิยายทั้งสามเรื่อง เป็นภาพของกรุงเทพฯ ในปัจจุบัน ที่ไม่มีความงามแบบเมืองสวรรค์ ให้เห็นอีกแล้ว เพราะในนวนิยายทั้งสามเรื่องล้วนแต่สะท้อนภาพของความสกปรก สภาพชุมชนแออัด การจราจรคับคั่ง สินค้าปลอม การฉ้อโกง การทุจริตติดสินบน การหลอกลวงและการค้ายาเสพติด ไม่มีภาพของความงามที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือน ประเทศไทย เรื่อง Rice Without Rain มีการกล่าวถึงเทือกเขาเชียงดาวและเชียงใหม่ แต่ก็เป็นกรกล่าวถึงความแห้งแล้ง ชีวิตลำเค็ญของชาวนาไทย เรื่อง The Big Mango

(ค)

ให้สมญานามกรุงเทพฯว่า เป็นเมืองหลวงแห่งโลกลิ้ม เพราะเป็นเมืองที่เป็นแหล่งรวมของสิ่งผิดกฎหมาย แม่น้ำลำคลองยังเป็นที่พักอาศัยของผู้คนในเรื่อง Kingdom of Make – Believe ในเรื่อง The Big Mango ก็แสดงภาพของชีวิตผู้คนที่อาศัยอยู่ตามลำแม่น้ำเจ้าพระยา และคลองแสนแสบก็มีสภาพเป็นท่อระบายน้ำโสโครก

3. ด้านฉากที่เป็นเชิงนามธรรม นวนิยายทั้งสามเรื่องแสดงสภาพของเมืองไทยว่าเป็นเมืองที่ประชาชนนับถือศาสนาพุทธ มีการบรรยายสภาพการใช้ชีวิตแบบชาวพุทธ และการใส่บาตร

นวนิยายภาษาอังกฤษทั้งสามเรื่อง มีเนื้อหาที่เกี่ยวพันกับสังคมไทย อันสืบเนื่องมาจากการใช้ฉากที่ดำเนินเรื่องในเมืองไทย การพรรณนาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาพเมืองไทยปัจจุบัน ในแง่ของภาพความจริงที่อาจเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ทั้งในแง่ทางรูปธรรมและนามธรรม หากนำมาให้นักศึกษาไทยได้อ่าน เนื้อเรื่องที่เป็นนวนิยายจะมีลักษณะที่ชวนให้นักศึกษาติดตามอ่านด้วยความเพลิดเพลิน ได้พัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษในนวนิยายจะช่วยให้ ผู้อ่านได้คำศัพท์ ได้แนวทางการใช้ภาษาอังกฤษพูดเรื่องเกี่ยวกับเมืองไทย การเรียนรู้สภาพเมืองไทยที่เผยแพร่ไปในกลุ่มคนต่างชาติในรูปของ นวนิยายก็สามารถนำมาใช้เป็นสิ่งจูงใจให้นักศึกษามีการคิดวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนหรือโต้แย้งการนำเสนอสภาพบ้านเมืองของตนเอง ในงานเขียนของคนต่างชาติ

Research Title : An analysis of Thailand scenes depicted in English novels written by non-Thai writers: A case study of 3 novels – Rice Without Rain, Kingdom of Make – Believe and The Big Mango

Researcher : Assistant Professor Piangjai Ponpoke

Institution : Songkhla Rajabhat University

Year : February 2005

Abstract

The research is an analysis of the Thai scenic content that appears in contemporary English novels written by non-Thai writers. The selected novels are devoid of obscene content. In order to study the viewpoints and concepts that are directed to different groups of readers, three novels were selected for comparison. One is being used as a classroom text (**Rice Without Rain** by Minfong Ho), a second appeared on a “best selling” list (**Kingdom of Make-Believe** by Dean Barrett) and the third was published and distributed by the author himself (**The Big Mango** by Jake Needham).

The scope of the analysis is similar to the scene analysis of Edgar V. Roberts (1988), M.H. Abrams (1957) and Thunya Sungkhapunthanon (1996). The main issue to be studied are the time span of the incident, the concrete scene and the abstract scene.

As to the time span of the incident, it was found that the three novels used well-known events that happened in Thailand. A university student fighting for democracy during 1974 appears in **Rice Without Rain**. The Vietnamese War is referred to in both **Kingdom of Make-Believe** and **The Big Mango**. The time of the story in

Kingdom of Make-Believe was about 20 years after the war but it was about 40 years after the war in **The Big Mango**. With regards to the concrete scene, the three sample novels are all set in Bangkok. **Rice Without Rain** was about an incident in which Thai university students joined forces to fight for democracy. There are scenes set in Hua Lumpong, Sanaam Luang and Thammasat University. Both **Kingdom of Make-Believe** and **The Big Mango** are involved in the recreation areas for American soldiers during the Vietnam War – Soi Nana, Patpong, Silom, Soi Cowboy, five star hotels and second rate hotels. All refer to Bangkok geography, particularly the paths and the lifestyles of the people in the middle and lower classes. The farmers rush to Bangkok for a better life but in reality many of them have to live in slums and some become bar girls.

At the beginning of the three novels, Bangkok was referred to as “City of Angels” but the three novels depict the seamy side of Bangkok. There were slums, dirty canals, traffic problems, fake products, murder, corruption, deception and the drudrugs trade. Although the three novels present the scenery of Thailand, they fail to focus on the beautiful scenery that attracts tourists to Thailand. **Rice Without Rain** refers to Chiangdao mountain and Chiangmai. The northern parts are referred to as a dry area where farmers have a hard life. **Kingdom of Make-Believe** mentions that the rivers and canals are also places for living. **The Big Mango** portrays the life of the people along the Chao Phya River, and the Saensab Canal is referred to as a sewer.

For abstract scenery, the three novels portray Thailand as the land of Buddhism. There were Buddhist ways of living including food offerings to monks, religious practices and Buddhist beliefs. On using Thai scenes in the novels, the three novels deal with present Thai society in various aspects. The novels can be used with Thai students so that they can see the reflection of their own society through foreigners’ eyes. Reading these kinds of novels can be a pleasure, can develop reading skills and can help readers to learn how to use vocabulary and expressions when talking about their own country – that is – Thailand.